

3.14

I CONGRÉS DEL MÓN DE LA MASIA

MIGUEL DEL REY

Catedràtic del Departament de Projectes Arquitectònics de la Universitat Politècnica de València

En primer lloc, penso que he d'agrair la invitació a participar i el fet de proposar-me com a assistent i ponent a la fila zero. També agrair la tasca realitzada pels organitzadors d'un esdeveniment d'aquestes dimensions i característiques. Va ser per a mi una experiència molt satisfactòria el fet de poder conèixer de primera mà l'estat de la qüestió en un territori com el vostre. Això m'ha portat a entendre que potser hi ha dues tendències molt marcades en els estudis i en l'enfocament d'aquest món i aquesta cultura, enfocaments que segueixen debatent-se entre l'idealisme i la realitat, tot havent observat amb satisfacció com aquesta última tendència, liderada per persones i col·lectius diversos, molts centrats a les comarques de Girona —com sempre a l'avantguarda en aquests temes—, van donant un gir als enfocaments, estudis i a les propostes, tot aproximant-se a la realitat del dia a dia de les preocupacions per conservar el patrimoni i trobar vies alternatives que permetin una intervenció sostenible en aquestes arquitectures i en el seu entorn paisatgístic.

També ha estat una gran satisfacció observar multitud de treballs en què la presa de dades i el dibuix de les arquitectures és d'una qualitat excepcional, ja que feia temps —potser aquí el meu desconeixement sigui excessiu— que no trobava treballs de camp tan ajustats i ben desenvolupats. Encara que he de dir que vaig notar a faltar un cert rigor en la selecció dels temes.

D'altra banda, penso que segueix molt viva una línia idealista en l'estudi i l'anàlisi tipològica del mas en què aquella condició atàvica amb la terra que sempre té el rural s'identifica amb certa identitat, i prima això sobre una lectura del fet arquitectònic potser més fresca, àmplia i en qualsevol cas contextualitzada amb un territori que culturalment pense és més ampli que els límits en què es treballa. Les referències a determinats i importantíssims autors que han estudiat la masia i que han estat presents en moltíssimes ponències no han deixat lloc a altres autors clàssics d'etnologia i arquitectura essencials per entendre la forma i evolució d'aquestes arquitectures; autors com Ramon Violant i Simorra o Julio Caro Baroja, per no dir altres tants estudiosos de l'arquitectura pirinenca i també de les terres de la Ibèrica, o per incloure un altre món, les mateixes influències acadèmiques sobre el món rural, les aportacions dels mestres d'obra sortits de l'Acadèmia a través de les

quals i de les seues interaccions amb allò popular s'ha configurat part d'aquesta interessant arquitectura rural catalana en una època determinada.

Són observacions que, com a persona interessada pel món rural i en particular amant de l'arquitectura rural catalana, indico per si fos del vostre interès la meua opinió, alhora que agraeixo la deferència de preguntar el meu parer sobre un esdeveniment de la importància d'aquest Congrés, gestionat de manera impossible de millorar.

Atentament